

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

לפני כבוד השופט שי ברגר

המאשימה: מדינת ישראל – הרשות לשמירת הטבע והגנים
הלאומיים

נגד

הנאשם: אבי אוחיון ת"ז 067622340

1
2

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יאיר הלר
הנאשם בעצמו

3
4
5
6
7
8

פרוטוקול

9

הכרעת דין

10

מבוא:

11

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המכיל שני אישומים המייחסים לנאשם עבירות של פגיעה
בשמורת טבע, לפי סעיפים 30(ד) ו- 57(א) לחוק גנים לאומיים שמורות טבע, אתרים
לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח – 1998 (להלן: "החוק"), איסור פגיעה בדגים, לפי
תקנה 4(א) לתקנות גנים לאומיים ושמורות טבע (איסור פגיעה בערכי טבע וההגנה
עליהם), התשכ"ח-1968 (להלן: "התקנות"), ואיסור הכנסת חומר זר, לפי תקנה 10
לתקנות.

18

2. לפי המתואר בעובדות האישום הראשון, ביום 30.6.17 בשעות הבוקר, בתחום שמורת
טבע ים האלמוגים באילת, סמוך למסוף מעבר הגבול בטאבה, עסק הנאשם בדיג
באמצעות חכה, וזאת למרות שילוט האוסר פגיעה בערכי הטבע, שהיה מוצב כמה עשרות

21

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

1 מטר ממקומו של הנאשם, ואשר הנאשם חלף אותו בדרך למקום שבו ביצע את העבירה.
2 לנאשם לא היה היתר למעשיו.
3
4 3. לפי המתואר בעובדות האישום השני, ביום 23.7.17, משעה שאינה ידועה למאשימה ועד
5 שעה 08:11 לכל הפחות, בתחום שמורת טבע ים האלמוגים באילת, סמוך למסוף מעבר
6 הגבול בטאבה, עסק הנאשם בדיג באמצעות חכה וציוד דיג רב.
7
8 4. הנאשם דג 9 דגים, כשחלק מהדגים אותם דג הוכנסו לדלי וחלקם האחר הונחו על ידו לצדי
9 הדלי, וזאת למרות שילוט האוסר פגיעה בערכי הטבע, שהיה מוצב כמה עשרות מטר
10 ממקומו של הנאשם.
11
12 5. ביום 4.12.17 נערכה שיחת טלפון בין הנאשם לבין מר זיו נדר, שהינו פקח המאשימה, בה
13 הודיעה הנאשם לפקח כי בכוונתו לדוג במקום גם בעתיד.
14
15 6. במעשיו המתוארים לעיל, פגע הנאשם בשמורה, פגע בדגים בשמורה והשליך לשמורה
16 חומר זר, וזאת מבלי שהיה לו היתר למעשיו.
17

המענה לכתב האישום:

18
19
20 7. במענה לכתב האישום, הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.
21
22 8. ביחס לשני האישומים שבכתב האישום, הנאשם אִישַׁר כי עסק בדיג ליד גדר הגבול בחוף
23 טאבה, אך הכחיש כי מדובר בתחום שמורת טבע ים האלמוגים.
24
25 9. בנוסף, הנאשם אִישַׁר שקיים שיחת טלפון עם הפקח ביום 4.12.17 וטען כי אמר לפקח
26 שאם לא יציבו שילוט שאוסר על דיג הוא ידוג אם יהיה באזור כי מותר לו.
27

תמצית פרשת התביעה:

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

10. מטעם התביעה העידו שני עדי הראיה: מר שחר אביטן ומר ירדן רוזנטל, שלושה פקחי הרשות לשמורת הטבע והגנים הלאומיים: מר גולן רידר מר חן טופיקיאן מר זיו נדר, וד"ר אסף זבולוני - אקולוג המאשימה.
11. מר שחר אביטן ומר ירדן רוזנטל, העידו בעדויות אשר נגבו בו ביום והוגשו מטעם המאשימה וסומנו **כת/1 ו-ת/2**. מהעדויות עולה כי ביום 23.7.17, בעת שהוצבו במקום במשימה מבצעית, הבחינו השניים בנאשם בעת שעסק בדיג באמצעות חכה, משעה 08:30 לערך ועד הגעת הפקחים למקום. לדברי מר שחר אביטן, הוא צפה בנאשם בערך באותן השעות גם ביום הקודם. בעדותו הנגדית, הוסיף מר שחר אביטן, כי היה במרחק של בין 50-100 מטר מהנאשם וכי ידוע לו על איסור לדוג במקום ועל שילוט המצוי על חבלים. מר ירדן רוזנטל, סיפר בעדותו כי היה זה שדיווח לפקח עומסי על האירוע, לו היה עד בעת ששימש כמנהל משמרת במקום ביום האירוע, וציין בחקירתו הנגדית: **"אני מכיר שהאזור הוא שמורת טבע ואין שם דיג, וכשראיתי שמישהו דג שם הרגשתי שמחובתי לדווח בתור אזרח."**
12. בהסכמת הנאשם, המאשימה הגישה דוח פעולה של הפקח עומרי עומסי מיום 26.10.17 שסומן **כת/3**, בו תועדה שיחת הטלפון של מר רוזנטל עם הפקח עמוסי, בה דווח על אדם העוסק בדיג בקרבת מסוף טאבה כשעומד ובידו חכה.
13. מר גולן רידר - פקח הרשות, ערך דוח פעולה מיום 23.7.17 שהוגש וסומן **כת/4**, לצד לוחות תמונות - **ת/5 ו-ת/6**, רשימת ציוד אותו נשא הנאשם - **ת/7** והודעות החשוד מיום 23.7.17 בשעה 08:41 ובשעה 09:20 - **ת/8 ו-ת/9**. מדוח הפעולה עולה כי הפקח רידר קיבל דיווח מהפקח עומסי לגבי האירוע והגיע למקום עם הפקח הנוסף טופיקיאן. עוד עולה, כי הפקח רידר זיהה את הנאשם, 9 דגים שנתפסו על ידו וציוד רב לצרכי דיג, וכן כי האירוע צולם בווידאו ובתמונות. בחקירתו הנגדית, הוסיף הפקח רידר כי במקום היה שילוט האוסר על דיג, וכשנישאל מדוע לא הראו לנאשם את השילוט, הוא השיב והסביר כי זה לא רלוונטי וישנו סדר קדימות וצורך בהחזרת ערכי הטבע לים.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

14.מר חן טופיקיאן - פקח הרשות, ערך דוח פעולה מיום 23.7.17 שהוגש וסומן כ**ת/10** לצד
זיכרון דברים מיום 26.7.17 - **ת/11**, מפה שהפיק העד- **ת/12**, דוח פעולה וסימון של מדיה
מגנטית- **ת/13** דיסק צילום האירוע- **ת/14** וארבע לוחות צילומים- **ת/15**. הפקח אשר נלווה
לפקח רידר וצילם את האירוע, לרבות תמונות השילוט המשולש שעמד על קו המים, ציין,
על גבי גיליון התמונות שצולמו ביום 19.8.17, כי השילוט עמד גם ביום האירוע והבהיר כי
השילוט הוצב עשרות מטרים צפונית למקום ובסמוך למעבר הגבול.

15.מר זיו נידר - פקח הרשות, ערך זיכרון דברים מיום 23.7.17 שהוגש וסומן כ**ת/17**, לצד
זיכרון דברים מיום 10.8.17 - **ת/18**, דוח פעולה ומדיה מגנטית מיום 10.8.17 - **ת/19**,
תמלול שיחה מיום 10.8.17 - **ת/20**, זיכרון דברים מיום 6.12.17 ודיסק שיחה בין הפקח
נדר לנאשם- **ת/22**, מהם עולה כי ביום 30.6.17 התקבל אצלו דיווח שהגיע למוקד העירוני
מצידה של אזרחית, אשר תיארה אדם שדג בסמוך לחוף, אמרה לו שהדבר אסור ומסרה
למוקד את מספר לוחית הזיהוי של רכבו של הנאשם. בחקירת הנאשם מיום 23.7.17
הנאשם לא הכחיש כי האזרחית פנתה אליו.

16.ד"ר אסף זבולוני - אקולוג המאשימה, ערך חוות דעת שהוגשה וסומנה כ**ת/16**. באשר
לפגיעה בערכי הטבע ובחקירתו הנגדית, ציין ד"ר זבולוני כי במקום הנדון יש שוניית
אלמוגים והוא עשיר מבחינה ביולוגית ומבחינת הדגים והבהיר כי ישנן שוניות במרחק של
מטרים ספורים מהחוף.

17.בנוסף, הגישה המאשימה תעודת עובד ציבור של הגב' ענת יציב מיום 19.12.17 שסומנה
כ**ת/23**, ממנה עולה כי מדובר בתחום שמורת טבע ים האלמוגים.

תמצית פרשת ההגנה:

18.הנאשם, בחקירתו הראשית בבית המשפט, ציין, כי נוהג לעסוק בדיג כתחביב מזה כ40
שנה. עוד ציין הנאשם, כי במועד ביצוע העבירות המיוחסות לו, התגורר ועבד באילת וכי
בימי שישי כשהיה לו זמן חופשי הלך לדוג.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

19. עוד עולה מעדותו הראשית של הנאשם, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לאחר שעבר בחוף "האלמוגים", בו ראה שילוט מפורש האוסר על דיג, המשיך לחוף "המגדלור", ולאחר מכן, הגיע לחוף "הנסיכה", בו לא הוצב שילוט האוסר על דיג, אלא שילוט האוסר על חנייה והקמת אוהלים בלבד. משם המשיך הנאשם כקילומטר-קילומטר וחצי עד לחוף "הים הדרומי", נכנס דרך הכניסה ופנה דרומה לכיוון גבול טאבה כ-170 מטר, כשלכל אורך הדרך לא ראה שילוט האוסר על דיג, ושם החל לדוג.

20. מטעם הנאשם הוגשו בהסכמה תמונות של שילוט מול מלון "הנסיכה" ובכניסה לחוף "הים הדרומי" שהוגשו וסומנו כנ/1 ונ/2.

21. בחקירתו הנגדית, הנאשם אישר כי ביום 30.6.17 פגשה אותו אזרחית וציינה בפניו כי אסור לדוג במקום בו הוא נמצא ואמר: "היתה בחורה שאמרה לי שאסור לי לדוג ואמרתי לה שאין פה שילוט שאסור לי לדוג ומותר לי לדוג".

22. כשהנאשם נשאל מדוע לא בירר בדבר האיסור לדוג, לאחר שנודע לו על האיסור, הוא ענה: "זה כמו בן אדם שבא לחנות במקום שלפי דעתה של האישה אסור לחנות, אבל אין שום שילוט או סימון שאסור לחנות, אז ברור שאני אחנה. אנחנו במידה דמוקרטית, ובמדינה דמוקרטית מה שלא אסור בחוק מותר".

23. בנוסף, כשנשאל לגבי שילוט האוסר על פגיעה בערכי טבע שצולם במקום, השיב: "גם אם לכאורה היה במקום, לא כתוב שאסור לדוג, כתוב פגיעה בערכי טבע וזה עניין לפרשנות. אתם שטים בסירה עם בנזין וסולר ושמן וזה לא פוגע בערכי הטבע?". בנוסף, כשנשאל האם מסכים שדיג בתוך שמורת טבע משמעותו פגיעה בערכי טבע, השיב הנאשם: "לא, אסור לדוג איפה שיש שלט שאסור לדוג".

דיון והכרעה:

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

24. המאשימה עתרה להרשעת הנאשם בעבירות המנויות בחוק גנים לאומיים שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח – 1998 ובתקנות גנים לאומיים ושמורות טבע (איסור פגיעה בערכי טבע וההגנה עליהם), התשכ"ח-1968, וזאת על יסוד הטענה כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בתחום שמורת טבע.
25. הנאשם הודה כי במועד הרלוונטי לאירועים המתוארים בכתב האישום עסק בדיג במקום הסמוך למסוף מעבר גבול טאבה, ובכך למעשה יש כדי לצמצם את יריעת המחלוקת בעניינו. לפיכך, נותר כעת להכריע ביחס לשאלה העיקרית שנותרה שנויה במחלוקת בין הצדדים: האם מקום ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם נמצא בתחום שמורת טבע. לאחר שאכריע בשאלה זו, אבחן את רכיבי העבירות בהן מבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם בהתאם ואתיחס ליתר הטענות שהועלו מטעמו של הנאשם.
26. סעיף 1 לחוק מגדיר "שמורת טבע" – "שטח שבו נשמרים חי, צומח, דומם, קרקע, מערות, מים או נוף, שיש בהם ענין מדעי או חינוכי, מפני שינויים בלתי רצויים במראם, בהרכבם הביולוגי או במהלך התפתחותם, ואשר שר הפנים הכריז עליו, בהתאם להוראות סעיף 22, שהוא שמורת טבע".
27. בנוסף, סעיף 1 לתקנות מגדיר את "שמורת האלמוגים" – "חלק ממימי חופין ומחוף המדינה במפרץ אילת, המשתרע בין לשון היבשה הנמצאת כ-400 מטר דרומית מנחל שלמה-בצפון, לבין גבול ישראל- בדרום, ובין קו גאות המים שבחוף- במערב לבין גבול מימי חופין- במזרח".
28. מהעדויות שהובאו מטעם המאשימה ומהראיות שהופקו על ידי הפקחים שהיו מעורבים באירוע עולה כי הנאשם עסק בדיג במקום המיוחס לו. המאשימה הגישה תעודת עובד ציבור של מנהלת אגף המקרקעין, הגב' ענת יציב, שסומנה כת/23, לפיה מדובר בתחום שמורת טבע ים האלמוגים, אשר הוכרזה ופורסמה בקובץ התקנות מספר 6821 מיום 29.10.09.
29. לאור האמור לעיל, אני קובע כי העבירות המיוחסות לנאשם נעברו בגבולות שמורת טבע.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

30. המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם בעבירות של פגיעה בשמורת טבע, איסור פגיעה

בדגים ואיסור הכנסת חומר זר.

31. כאמור, בעדויות והראיות שהובאו מטעם המאשימה, אשר היו עקביות והותירו רושם

מהימן, ולרבות מדברי הנאשם עצמו, הוכח כי הנאשם נכנס לאזור כשהוא מצויד בציד רב

לצרכי דיג הכולל וביצע דיג באמצעות חכה. משקבעתי כי מדובר בתחום שמורת טבע, הרי

שהכנסת חכה לתוך המים באזור שמורת הטבע וביצוע הדיג באמצעותו תפס הנאשם לכל

הפחות 9 דגים, יש בה כדי לבסס את הרשעת הנאשם בעבירות של איסור פגיעה בדגים

ואיסור הכנסת חומר זר.

32. לפיכך, נותר לבחון האם הנאשם פגע בשמורת טבע, בהתאם לסעיף 30(ד) לחוק גנים

לאומיים, המורה כדלקמן: "לא יבצע אדם פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה

בשמורת טבע או בגן לאומי, אלא בהיתר בכתב מאת המנהל; לענין זה, "פגיעה" –

לרבות השמדה, השחתה, הריסה, שבירה, חבלה, כתיבה, ציור או חריטה במקרקעין,

הצבת שלט, גרימת נזק לבעל חיים או הטרדתו, רעייה, כריתה, קטיפה, נטילה, שינוי

צורה או תנוחה טבעית של חי, צומח או דומם, או הפרעה לריבוים ולהמשך

התפתחותם הטבעי, שינוי של פני הקרקע, כולל חפירה, הקמת מבנה או מיתקן, או

הכנסת חומר זר, וכן השלכת פסולת או השארתה".

33. לפי לשון החוק, דיי בכך שהנאשם ביצע פעולה כלשהי שעלולה להוות פגיעה בשמורת טבע

וברי כי אין צורך להוכיח פגיעה בפועל.

34. מהראיות שהופקו על ידי הפקחים שהיו מעורבים באירוע, עולה כי הנאשם ביצע דיג

בתחום השמורה, לאחר שהגיע למקום באמצעות רכבו ונשא ציוד רב לצרכי דיג כמפורט

ברשימת הציוד (ת/7). בנוסף, בהתאם לדוח הפעולה שערך הפקח גולן (ת/4) נתפסו על

ידי הנאשם 9 דגים וכן האירוע צולם בווידאו ובתמונות.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

35. בנוסף, הנאשם מאשר שדג במקום בשתי הזדמנויות ואינו כופר בכך שביום 23.7.17 תפס כמות נכבדת של דגים. גם עיון בתמליל השיחה שערך העד נדר עם הנאשם ביום 10.8.17 (ת/20) מעלה כי הנאשם לא מכחיש כי דג במקום ביום 30.6.17 ואף סיפר כי לא תפס דגים באותו יום, וטענתו של הנאשם נסובה סביב עמדתו כי הדיג נעשה במקום בו מותר לדוג.
36. כאמור, על פי סעיף 30(ד) לחוק, הכנסת חומר זר מהווה פעולה שעלולה לגרום לפגיעה בשמורת הטבע. בנוסף, מחוות הדעת שהוגשה מטעם ד"ר אסף זבולוני ואשר סומנה (ת/16), עולה כי כל דיג או שלייה של בעל חיים בשמורת טבע ימית מצמצמת את אוכלוסיית המין הנידוג ועלולה להפר את האיזון העדין שקיים במערכת האקולוגית ולגרום לתגובת שרשרת הפוגעת גם במינים שלא נפגעו ישירות מהפעולה. בנוסף, פעולת הדיג עצמה עלולה לגרום לנזקים נוספים, כגון הסתבכות חוטי הדיג בשונית שעלולה להוביל לשבירת אלמוגים או לפגיעה בבעלי חיים נוספים בשונית. לאור האמור, נקבע בחוות הדעת כי: **"פעולת הדיג בשמורת טבע מסכנת את השמורה ואת ערכי הטבע שבה ומאיימת על שונית האלמוגים, שעליה מנסים להגן ומשקיעים מאמצים רבים על מנת לשמרה"**. שוכנעתי אם כן, כי ביצוע פעולת דיג בתוך שמורת טבע מוכרזת מהווה כשלעצמה כדי פעולה שעלולה לגרום לפגיעה בשמורת טבע.
37. לאור האמור לעיל, מצאתי כי יש להרשיע את הנאשם גם בעבירה של **פגיעה בשמורת טבע**.
38. כעת, אתייחס לטענות שהועלו מטעם הנאשם. אשר לטענת הנאשם בדבר היעדר שילוט מתאים במקום, לא שוכנעתי כי יש לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו, משום שלטענתו במקום לא הוצב שילוט האוסר על דיג ובמועד ביצוע העבירות לא ידע כי הוא נמצא בתחום שמורת הטבע בתחומה חל איסור על דיג, לאור כך שבנסיבות אלה אין רלוונטיות לטענתו על היעדר שילוט מתאים על כך שהמקום הוא אזור שמורת טבע ואין הוראת דין הקובעת כי יש להוכיח קיום השמורה או גבולותיה באמצעות שילוט, שכן ניתנה הכרזה כדין על שמורת הטבע הנדונה שפורסמה בקובץ התקנות. שילוט אינו חזות הכל ואינו יכול לגבור על חקירה מפורשת.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

1
2 39. למעלה מן הצורך, יצוין כי הנאשם אישר שביום 30.6.17 פנתה אליו אזרחית ואמרה לו כי
3 חל איסור לדוג במקום, וציין בחקירתו הנגדית: **"הייתה בחורה שאמרה שאסור לי לדוג**
4 **ואמרתי לה שאין פה שילוט שאסור לי לדוג ומותר לי לדוג"**. לפיכך, לא מצאתי לקבל
5 טענת הנאשם לפיה מאחר ולא היה במקום שילוט האוסר על דיג באופן ספציפי, לא יכול
6 היה לדעת כי חל איסור לדוג במקום, ומשניגשה אליו אזרחית והעמידה אותו בפני טעותו,
7 היה עליו לבדוק את הדברים עם הגורמים המוסמכים לכך לפני שימשיך בביצוע פעילות
8 הדייג האסורה.

9
10 40. נוסף על כך, מלוחות הצילומים שהוגשו מטעם המאשימה (ת/15), ניתן לראות כי במקום
11 ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם קיים שילוט עליו מתנוסס סמל רשות הטבע ואשר קובע
12 מפורשות כי הפגיעה בערכי טבע אסורה. מדובר בנאשם אשר העיסוק בדייג אינו זר לו,
13 ובחקירתו הראשית ציין, כי נוהג לעסוק בדיג מזה כ-40 שנה, ועל כן, אף אם אינו בקיא
14 בהוראות החוק הרלוונטיות, מצופה ממנו לכל הפחות לדעת כי עיסוקו בדייג פוגע בערכי
15 הטבע במקום בו נאסר על פגיעתם.

16
17 41. לו רק היה הנאשם פונה לגורם מוסמך ובודק את הדברים כנדרש, היה מובהר לו מפורשות
18 כי חל איסור ברור וחד משמעי לדוג במקום בו דג לצד איסורים נוספים, שכן מדובר בתחום
19 השמורה הימית ובה הפגיעה בערכי טבע אסורה.

20
21 42. טענה נוספת שעלתה מטעמו של הנאשם היא כי מותר היה לו לדוג באמצעות חכה משום
22 שעסק בדיג מעבר ל-500 מטר דרומה מחוף האלמוגים. בחקירתו הנגדית, כאשר הנאשם
23 נשאל האם מסכים כי דיג בשמורת טבע פוגע בערכי הטבע, הוא השיב: **"בפועל אם מותר**
24 **על פי חוק לדוג 200 מטר מזרחה, בחוף האלמוגים עצמם, זה לא פגיעה בערכי טבע.**
25 **בוא נאמר 210 מטר מותר לדוג עם חכה וזה לא פגיעה בערכי טבע ועל אחת כמה**
26 **וכמה שאני דגתי 500 מטר דרומה."**

27
28 43. הנאשם ביקש להסתמך בדבריו על סעיף 6 לתקנות, אשר קובע כי: **"מותר לדוג דגים**
29 **באמצעות חכה מחוץ לתחום של 200 מטר הנמדד מקו שפל המים שבחוף שמורת**
30 **האלמוגים"**. זה המקום להבהיר, כי סעיף זה מתייחס לשטח הימי בלבד, ואין כל התייחסות

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

בסעיף לשטח היבשתי שבתחום השמורה, ומאחר והנאשם עסק בדיג בתחום שמורת האלמוגים בשטח היבשתי, הרי שהוא עשה זאת בטווח שנמצא בתוך תחום של 200 מטר מקו השפל של המים. לפיכך, סעיף זה כלל אינו רלוונטי בעניינו, ועל כן, גם טענה זו של הנאשם סופה להידחות.

סוף דבר

44. אשר על כן, מכל הטעמים המפורטים, אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירות כדלקמן: פגיעה בשמורת טבע, לפי סעיפים 30(ד) ו- 57(א) לחוק, איסור פגיעה בדגים, לפי תקנה 4(א) לתקנות ואיסור הכנסת חומר זר, לפי תקנה 10 לתקנות.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשפ"א, 16/12/2020 במעמד הנוכחים.

שי ברגר, שופט

הערת בית המשפט:

בית המשפט מבהיר לנאשם כי באפשרותו להגיע לעונש מוסכם עם התובע שלא ימנע ממנו להגיש ערעור על הכרעת הדין, לטעון לעונש במועד נדחה או לטעון לעונש כבר היום.

הדיון מתחדש לאחר הפסקה.

הערת בית המשפט:

הצדדים מסרו כי לא הגיעו לעונש מוסכם וכי בדעתם לטעון לעונש כבר היום בשל כך שהנאשם מגיע מהעיר באר-שבע לצורך הדיון.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

ב"כ המאשימה טוען לעונש:

בתיקים הללו אנו דנים בשמורת טבע ימית ייחודית. מדובר באוצר שמדינת ישראל קיבלה ורשות הטבע והגנים עושה כל מה שהיא יכולה כדי לאכוף. האכיפה מגיעה להליכים משפטיים וההתנהלות שלנו שהיא ברורה בעניין הזה נועדה גם היא להביא לשמירה על השמורה הייחודית ועל אוצרותיה.

כפי שבית המשפט נחשף לראיות ולחוות דעת מומחה של ד"ר שמואלי הדברים לא בכדי. איסור הדיג בתחום השמורה הימית מבוסס היטב על שיקולים אקולוגיים ומקצועיים. אנשי המדע קבעו שפגיעה בשמורה הימית בדרך של דיג יש בה פגיעה רב מערכתית וזה בא לידי ביטוי בחוות הדעת.

אני חייב לומר שהעמדה שיש לשמור על השמורה הימית מחלחלת לציבור בצורה כזו או אחרת. גם אזרחים ועובדי המסוף היו מודעים בצורה ברורה לנושא הזה, לחובה הזו, אני מסב את תשומת לבו של הנאשם לעובדה שאסור לדוג שם, מעבר לשילוט. פנו אליו ואמרו לו שאנשים רבים מודעים לאיסור הזה ופנו אליו ואמרו לו להימנע מהפגיעה הזו. פעם אחר פעם הנאשם בחר להתעלם מהקריאות ומהאזהרות ובחר להתעלם משילוט ברור והתנהג באופן עיקש ודווקא. אילו היה נעתר לאחת הפניות היה נמנע הנזק והיה נמנע ההליך ואנו רואים זאת בחומרה משמעותית.

בנוסף, באישום השני יש פגיעה ב-9 דגים כך שלא מדובר בפוטנציאל פגיעה אלא בפגיעה של ממש. בנוסף יש שרשרת אירועים, מספר אישומים ובסיום הנושא עוד שיחת טלפון שמתקיימת בין הנאשם לבין גורם אכיפה שבו מצהיר שהיה ממשיך בדיג, היה ממשיך בפגיעה, יש פה התנהלות ברורה ומתריסה של אזרח כלפי הרשויות וכלפי האיסור הזה. אני חושב שהעובדה הזו לצד העובדה שנוהל הליך מלא, חייב להוביל ענישה ממשית ומשמעותית שיהיה בה מסר ברור לאנשים שפוגעים בשמורה, מקבלים התרעות לאורך הדרך לחדול מכך.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

1 הענישה המבוקשת והמקובלת מחולקת ל-3 רכיבים – קנס, התחייבות וחילוט. אציין שבתיק
2 הנוכחי אנו נבקש לחלט מספר רב של פריטים הכוללים בין השאר: חכה, ציוד של דיג, דלי שבו
3 נאספו לתוכו הדגים.

4
5 אשר לקנס, אני רוצה להציג פסקי דין, השתדלתי להתמקד באילת. צריך לדון בעניין הקונקרטי
6 של השמורה באילת.

7
8 מפנה לת"פ 47596-03-13, גזר דין שניתן בסוף שנת 2016, עניינם של אוזן ובן עטר. בית
9 המשפט קבע קנסות משמעותיים של 15,000 ו-10,000 ₪ בתום שמיעת ראיות וראה לנכון
10 להדגיש את ייחודה של השמורה הימית והחובה להבטיח.

11
12 אני מציג פסיקה של הסדרים אשר נאשמים נטלו אחריות בהזדמנות הראשונה וזה לא המקרה
13 כאן, הקנסות לא פחתו מאזור 7,000 – 7,500 ₪ לרבות פסק דין של בית המשפט, אני מפנה
14 לע"פ 3889-03-10, שם הופחת הקנס ל-7,500 ₪ לעבירה דומה של דיג. בשאר המקרים
15 מדובר בנטילת אחריות ובקנסות שלא פוחתות מ-7,000 – 7,500 ₪.

16
17 אנו מבקשים שיוטל קנס שלא יופחת מ-10,000 ₪ וכן חתימה על התחייבות שהינה כפל הקנס
18 למשך שלוש שנים.

הנאשם טוען לעונש:

19
20
21 לא היתה לי שום כוונה פלילית בעניין הדיג. אני באתי וראיתי שילוט שלא אוסר על דיג בכלל
22 ושילוט של כמה הגבלות מטעם עיריית אילת ואין שום שילוט איסור דיג.

23 לגבי הטיעון של פגיעה בערכי טבע, יש על פי חוק מותר לדוג 250 מטר מהחוף, והשמורה היא
24 500 מטר מהחוף ומותר לדוג עם חכה במרחק 250 מטר, זאת אומרת עד אמצע השמורה
25 מותר לדוג עם חכה, זה לא פגיעה בערכי טבע. את השילוט שתלו לא במקום הנכון, לא פגעתי
26 בערכי טבע. לא היה שילוט שאסור לדוג.

27 דבר נוסף, לא הלכתי לדוג כעסק אלא כתחביב שנותן לי שלוה ורגיעה, כשאני יושב כמו כל
28 אזרח בישראל, יש כאלה שאוהבים דיג וליהנות כמו כל אזרח רגיל.

בית משפט השלום באילת

16 דצמבר 2020

ת"פ 57344-01-18 מדינת ישראל נ' אוחיון

1 התובע הביא דוגמאות של קנסות, אני לא יודע מה הם דגו ומה הם עשו.
2 לגבי פגיעה בערכי טבע, העובדים של שמורות הטבע נוסעים בסירות מנוע שזה זיהום של
3 בנזין ושמן ואף אחד לא אומר להם כלום. רק לאחר האירוע שמו שלטים שאסור לדוג, יכלו
4 לעשות זאת אז ולא היה קורה האירוע.
5 לגבי העונש, אני אזרח וותיק, מעל גיל 70. אני כרגע לא עובד, כבר 9 חודשים, מאז התחלת
6 הקורונה אני לא עובד ויש לי פחד מהקורונה. אני גם חולה סכרת.

7
8 לא היתה לי שום כוונה לפגוע בערכי טבע. אני אוהב טבע, לא היה שילוט אז אמרתי שמותר
9 לדוג. אני לא עושה מזה עסק, אני מוסר אותם אחר כך.

החלטה

10
11
12
13
14 נדחה לעיון ומתן גזר דין ליום 17.02.2021 בשעה 11:30.

15
16
17
18
19 חובת התייצבות הנאשם לדיון.

20
21
22
23 ניתנה והודעה היום א' טבת תשפ"א, 16/12/2020 במעמד הנוכחים.

24

25
26
27

שי ברגר, שופט

הוקלד על ידי איטה רוט